

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/453/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113204746
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3113204746.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: TEXICOM Bavlňárske závody, š.p. v likvidácii, so sídlom Bratislavská 125, Trenčín, IČO 00 153 141, zastúpený likvidátorom JUDr. Otakarom Náhlavským, so sídlom Nezábudkova 811/30, Bratislava, proti odporcom: 1/ Y. M., bytom Y. XXXX/X, V., 2/ O. N., bytom G. XXXX/XX, V., 3/ E. V., bytom B. 5, V., 4/ E. L., bytom B. 5, V., 5/ U. Y., bytom M. 4, V., 6/ Z. Y., bytom M. 4, V., o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 17C/23/2013-48 zo dňa 21. marca 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým bolo zastavené konanie v časti o určenie vlastníckeho k nehnuteľnostiam, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. P. ako parcely registra C č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX, č. XXX, č. XXX a stavby súpisné číslo XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. P. ako parcela registra C č. XXX/X a stavba súpisné číslo XXXX a o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. P. ako parcela registra C č. XXX/XX, p o t v r d z u j e .

Odporcovi 1/ Y. M. sa náhrada trov odvolacieho konania

n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd svojím uznesením zastavil konanie v časti o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. P. ako parcely registra C č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX, č. XXX, č. XXX a stavby súpisné číslo XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. P. ako parcela registra C č. XXX/X a stavba súpisné číslo XXXX a o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. P. ako parcela registra C č. XXX/XX. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodol podľa § 83, § 103, § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O.s.p. Konštatoval, že právoplatné rozhodnutie tvorí prekážku veci rozhodnutej vtedy, ak v novom konaní ide o to isté, o čo šlo v predchádzajúcom rozhodnutí. O identickú vec ide vtedy, ak v novom konaní ide o rovnaký nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa zároveň týka rovnakého predmetu sporu a rovnakých osôb. Uviedol, že nie je podstatné, či osoby v novom konaní majú rovnaké alebo rozdielne postavenie. Zdôraznil, že podstatným je, že o konkrétnom skutkovom dejí už bolo rozhodnuté.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ. Nesúhlasil s rozhodnutím okresného súdu, ktorým bolo konanie zastavené. Uviedol, že sa domáha určenia, že je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na listoch vlastníctva č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX. Poukazoval na to, že V. M., právna predchodkyňa odporcov, uzavrela dohodu o vydaní veci, na základe ktorej sa stala v zmysle reštitučného zákona č. 87/1991 Zb. vlastníčkou okrem iného aj nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu. Navrhovateľ má za

to, že V. M. nie je a nikdy nebola osobou oprávnenou v zmysle zákona č. 87/1991 Zb., jej vyhlásenia o tom, že je takouto oprávnenou osobou, neboli pravdivé. Vychádzal z rozhodnutia Okresného súdu v Trenčíne, sp. zn. 6C/416/1992, keď súd v konaní navrhovateľky V. M. proti odporcovi Mesto Trenčín, o vydanie veci dal najavo, že V. M. nie je oprávnenou osobou v zmysle reštitučného zákona. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že novému prejednávaniu veci bráni prekážka veci právoplatne rozsúdenej z dôvodu, že navrhovateľ uplatňuje nárok na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na základe konkrétneho skutkového deja. Žiadal, aby súd o určení vlastníckeho práva rozhodol tak, že uznesenie okresného súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Odporca v 1. rade navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil a priznal mu trovy odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Vo veci rozhodol bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Ustanovenie § 103 O.s.p. ukladá súdu kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Nedostatok podmienok konania alebo ich zánik v priebehu konania má procesné následky v závislosti od toho, či ide o nedostatok podmienok konania, ktorý je odstrániteľný, či neodstrániteľný.

Zákon v osobitnom ustanovení nevypočítava všetky podmienky konania. Právna teória a súdna prax považuje za procesné podmienky existenciu návrhu (uznesenie súdu o začatí konania), splnenie podmienok na strane súdu (napríklad právomoc, príslušnosť - vecná, miestna, funkčná ...), splnenie podmienok na strane účastníkov konania (spôsobilosť byť účastníkom konania, procesná spôsobilosť, zastupovanie ...) a tzv. negatívne procesné podmienky, ktorými sú prekážka litispendencie (prekážka začatého konania) a prekážka *res iudicatae* (prekážka veci rozsúdenej).

Prekážka veci rozsúdenej, stanovená v § 159 ods. 3 O.s.p., je zákonným dôsledkom záväznosti právoplatného rozhodnutia, ktorá má v občianskom procese svoju účinnosť za predpokladu, že sa v prejednávanej veci vyskytuje totožnosť subjektov v pomere k veci právoplatne rozhodnutej a totožnosť samotnej veci, ktorá bola predmetom konania. Ďalej § 83 O.s.p. obsahuje prekážku veci skôr začatej, keď začatie konania vo veci bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Preskúmaním napadnutého uznesenia bolo zistené, že okresný súd sa zaoberal procesnými podmienkami konania, ktoré vyhodnotil správne.

Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ sa domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. P. ako parcela registra C č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX/X, č. XXX, č. XXX, č. XXX a stavieb, súpisné číslo XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX na liste vlastníctva č. XXXX - parcela registra C č. XXX/X a stavba súpisné číslo XXXX a na liste vlastníctva č. XXXX parcela registra C č. XXX/XX. Konanie je na okresnom súde vedené pod sp. zn. XXC/XX/XXXX.

Okresný súd konanie v časti zastavil z dôvodu prekážky veci rozsúdenej, ktorú predstavuje rozhodnutie v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín, sp. zn. 13C/237/1994.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 13C/237/1994-198 zo dňa 20.03.2000 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 5Co/455/00-249 zo dňa 31.10.2000 bol žalobný návrh

navrhovateľov TEXICOM Bavlárske závody, š.p., v likvidácii, Trenčín proti odporkyni V. M., bytom Z. XX, Trenčín, o určenie neplatnosti dohody o vydaní veci zamietnutý.

Predpokladom prekážky veci právoplatne rozsúdenej je totožnosť oboch vecí - totožnosť účastníkov konania a totožnosť predmetu konania, ktorý je určený konečným petitom žaloby a skutkovými okolnosťami, ktorými je žalobný petit zdôvodnený. O totožnosť predmetu konania ide vtedy, ak tento nárok, vymedzený žalobným petitom, vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ako bol uplatňovaný v predchádzajúcom konaní (rovnaký skutok). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako bol skutok (skutkový dej), ktorý bol predmetom pôvodného konania, posúdený súdom po právnej stránke, alebo či bol po právnej stránke posúdený nesprávne alebo neúplne.

V predmetnom konaní sa navrhovateľ domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vymedzeným v žalobnom petite. Uplatnený návrh (konanie vedené pod sp. zn. 17C/23/2013) je založený na totožnom skutkovom stave, ako bol v konaní o určenie neplatnosti dohody o vydaní veci (13C/237/1994). Navrhovateľ v oboch konaniach odvodzuje svoj nárok zo skutkových tvrdení, z ktorých vyvodzuje, že V. M. nespĺňa a ani v čase vydania nehnuteľností nespĺňala zákonom stanovené podmienky oprávnenej osoby podľa § 3 reštitučného zákona a nikdy nebola legitimovaná na uplatnenie vydania predmetných nehnuteľností a stavieb na nich postavených po E. S.. Skutočnosť, že sa jedná o rovnaký nárok, nespochybňuje podaným odvolaním ani navrhovateľ, ktorý v podanom odvolaní sám poukazuje na totožnosť predmetu konania.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazuje na to, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci (§ 159 ods. 3 O.s.p.) nie je daná v tom prípade, keď v novom konaní síce ide o ten istý právny vzťah s tými istými účastníkmi, avšak novo uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v čase pôvodného konania (R 39/1988, obdobne uznesenie Najvyššieho soudu sp. zn. 28 Cdo 1633/2006 zo dňa 25.10.2006), podľa názoru odvolacieho súdu uvedený právny záver nie je možné aplikovať na prejednávaný prípad. Z uvedeného právneho záveru, ktorý uznáva aj súčasná ustálená súdna prax, vyplýva, že sa vzťahuje na situáciu, keď po právoplatnosti predchádzajúceho rozsudku vo veci samej nastanú nové skutočnosti, teda reálne udalosti v mieste a čase. Keďže navrhovateľ poukazuje iba na iné právne posúdenie skutkového stavu v inom súdnom konaní ohľadne nehnuteľnosti, ktorá nie je predmetom tohto konania a nebola predmetom konania vo veci vedenej pred Okresným súdom Trenčín, sp. zn. 13C/237/1994, nemožno hovoriť o novej skutočnosti, novej udalosti v mieste a čase, ktorá by nastala po vydaní konečného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 13C/237/1994. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na to, že právne názory, na ktoré navrhovateľ poukazuje ako na „novú skutočnosť“, boli vyslovené v rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.10.1992, sp. zn. 6C/416/92, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.05.1993, sp. zn. 12 Co/35/93 a v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.09.1993, sp. zn. 2 Cdo 90/1993, teda nastali v dobe kedy ešte ani neprebiehalo konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín, sp. zn. 13C/237/1994, ktoré sa začalo podaním návrhu až dňa 10.02.1994. Preto ani z tohto dôvodu nemožno hovoriť o nových „skutočnostiach“, ktoré by nastali po právoplatnosti rozsudku vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 13C8237/1994.

Pre prekážku veci skôr začatej (tzv. litispendencia) okresný súd správne rozhodol o zastavení konania v časti konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie P., a to pozemku na parcele registra C číslo XXX/X o výmere XXX m² a stavby so súp. č. XXX postavenej na parc. č. XXX/X, nakoľko sa o tomto návrhu koná po jeho vylúčení na samostatné konanie uznesením č.k. 21C/210/2010 - 122, v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 21C/16/2013.

Z uvedeného vyplýva, že napadnuté uznesenie okresného súdu spočíva na správnom právnom posúdení a odvolanie navrhovateľa nebolo opodstatnené, keďže okresný súd správne rozhodol o zastavení konania pre prekážku veci rozsúdenej a pre prekážku veci skôr začatej. Rozhodnutie okresného súdu vo výroku o zastavení konania bolo preto odvolacím súdom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdené.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi 1/ náhradu týchto trov nepriznal, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že mu ani žiadne trovy konania nevznikli, nakoľko v konaní nie je právne zastúpený a vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podal osobne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.